Recensie: Mufasa: The Lion King ***

Kinepolis Antwerpen
woensdag 18 december 2024

foto © Walt Disney Studios

Recensie:
Het komt zelden voor, maar na de 4DX-versie van Mufasa: The Lion King barstte er een applausje los in zaal 2 van Kinepolis Antwerpen. Het toont aan dat het publiek deze fotorealistisch geanimeerde film die Barry Jenkins regisseerde en tegelijkertijd een prequel én sequel vormt van The Lion King, door de bioscoopbezoekers een stuk hoger gewaardeerd wordt dan de pers, inclusief mezelf. Mufasa: The Lion King wordt opgedragen aan de man die Mufasa zijn originele stem gaf: James Earl Jones die zowel te horen is in de originele animatiefilm uit 1994 als de fotorealistische remake van 5 jaar geleden die toen een ware stormloop veroorzaakte naar de cinema's en dat in volle zomer.

In Mufasa: The Lion King komen we te weten wanneer Kiara, de dochter van Simba en Nala samen met Timon en Pumbaa wachten tot Nala bevallen is van een tweede welpje, hoe Mufasa, Simba's vader The Lion King werd. Het is de mandril Rafiki die hen het verhaal vertelt, waardoor de ganse prent een combinatie is van flashbacks naar Mufasa's jonge jaren tot ie The Lion King wordt en wat er zich in de grot afspeelt wanneer Rafiki het verhaal vertelt. Daardoor kom je als kijker nooit echt helemaal in het verhaal want zo word je om de zoveel tijd er nog maar eens op attent gemaakt dat het een verhaal is.
De vele visuele verwijzingen naar The Lion King, met stampedes, gevechten, liefdesscènes wanneer het donker wordt, je voorouders en herinneringen oproepen, visioenen, geloven, maar ook de verschillende momenten wanneer Taka (later omgedoopt tot Scar) zijn klauwen zet op en in de voorpoten van Mufasa om hem uit een hachelijke situatie te redden, zorgen voor té veel déjé vu-gevoel. Wat blijkt? Mufasa is ooit als welpje een zwerver geweest wanneer ie door een watervloed gescheiden werd van zijn ouders, zijn moeder Afia en vader Masego. Die laatste kwam daarbij om.
Afia heeft Mufasa altijd verteld over het beloofde land, daar achter de horizon, waar de zon schijnt: Milele. Een plek om van te dromen. Mufasa hoopt zijn moeder daar later ooit terug te kunnen aantreffen. Maar als zwever stelt ie vast dat ie niet aanvaard wordt door een lokale leeuwenkoning Obasi, de vader van Taka. Hij stelt dat ie gedood moet worden als ie een race verliest tegen zijn zoon. Taka laat 'm winnen omdat ie altijd al een (adoptie)broer heeft willen hebben. Maar Mufasa zal toch niet helemaal opgenomen worden door de leeuwen. Enkel Obasi's vrouw Eshe mag zich over Mufasa ontfermen. Zo ontwikkelt ie onder andere zijn reukorgaan zodat ie gevaar van ver kan aanvoelen.
En dat gevaar is er wel degelijk want een witte leeuwenkoning Kiros die de leider is van een groep outsiders wil de macht overnemen en zal de confrontatie aangaan met de troep leeuwen van Obasi die daarbij

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

omkomt. Kiros doet dat uit wraak omdat zijn zoon om het leven kwam toen een kleine groep van hem Mufasa en Eshe aanviel en zich noodgedwongen moesten terugtrekken.
Voor de confrontatie plaatsvindt, worden Mufasa en Taka weggestuurd zodat Taka's koninklijke bloedlijn kan doorgegeven worden. De twee zijn beste maatjes, komen Rafiki en Zazu tegen op hun pad maar vooral ook Sarabi. Zo integreert Mufasa: The Lion King de klassieke driehoeksverhouding. Taka geraakt namelijk verliefd op haar, maar Mufasa weet haar hart te stelen ook omdat hij het is die haar weet te redden.
Taka voelt zich verraden en gaat klikken bij Kiros door sporen achter te laten. Een vrouw zorgt er onbedoeld dus voor dat twee mannen elkaars opponenten worden. Mufasa, Sarabi en de anderen zullen dus achternagezeten worden door de witte leeuwen wat tot een finale confrontatie leidt en Scar die niet verbannen wordt maar uiteindelijk ook niet meer dan gedoogd op de Pride Lands.
Naast anders mogen zijn, bevat Mufasa: The Lion King vooral als thema dat je door samen te werken sterker bent en dat je kracht kan halen uit je visioenen of geloof. Verder zit er ook black lives matter in als je wil en women's empowerment. Naast het feit dat deze avontuurlijke film behoorlijk voorspelbaar is, het verloop van het verhaal bijzonder veel parallellen kent met het origineel vallen vooral de nieuwe songs van Lin-Manuel Miranda bijzonder licht uit in vergelijking met de onsterfelijke songs van Elton John en Tim Rice.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.